

ת'ראינה ברכי הישראליות?

עליהם בצורה נוראה. כשהם רואים קצת ברכיים, הם מיד מתחילים לצעוק: "מה, לא הספיק לך הבד לחצאית?" או שהם מתחילים לדבר אנגלית ולשאול: "יו וונט טו בו היו מי טו סליפ?"

כל זה כמובן מראה על בורות מצידם. כי ראשית: אילו



היו מעודכנים, היו יודעים שזאת המודה החדשה שהגיעה לישראל. ושנית, היו יודעים, שבעוד שהתיירת הממוצעת מסתובבת בחצאית הנגמרת עשרים סנטימטר מעל לברכיים יפות הרי הישראלית הממוצעת מסתפקת בחצאית המסתיימת עשרה סנטימטרים מעל לברכיים מכוערות. וכמו שאמרו חכמינו: "יחי ההבדל הקטן."



ברכיים יפות. כל מה שצריך, זה חוט ומחט, ואיזה רגל אהת, או שתיים.

לכן כשהישראליות כבר שמעו על האופנה החדשה, הן עטו עליה מיד, לקחו חוט ומחט וקיצרו את הבגדים שקנו באתא או בהמשביר לצרכן לפני שלוש שנים, וכך הן גם לבושות בצורה מודרנית, גם לא הוציאו על זה כסף, גם חושפות את הברכיים וגם לא לבושות בצורה יפה.

מה אפשר לדרוש יותר במחיר כזה?

הגברים עדיין לא התרגלו למראה החדש, הוא כשפיע



★★★
מיפגש בין

במה יכול יחס זה להסתכם? היום עים הדרום-אמריקאיים השקיעו, בצעם הראשונים 800 אלף ל"י בחברת הרוק בע"מ ו-600 אלף בחברת מודול בטון. כלומר: קצת פחות ממיליון וחצי ל"י. כאן המקום לראות כיצד משתלבת השקעה מסוג זה בפולחן הכלכלי המקודש של

מתבטא בכובעים מקוריים וברכיים חשופות. זה לא בגלל האופנה, זה בגלל שזה סכסי, מצהירה הודימלכותה-לשעבר, וגורמת להתקלויות כל פעם שברכיה יוצאות לרחוב.

לשעבר רדנית להקת כרמון, לשעבר מלכת החן, לשעבר שחי קנית'מישנה בסרט גרמני

איתנה שלה שבע מחאים בכרמליות

יהודית פרי